

Forhold til Eiendommens Areal og dens Beliggenhed i Sjælland maa anses for en overordentlig lille Afgift. Jeg veed imidlertid ikke, naar denne Eiendom er bortforpagtet, og om det maaskee skulde være for meget lang Tid siden, da jeg ellers ikke kan indsee Grunden til, at der svares en saa ringe Afgift deraf, medmindre Eiendommen skulde være af en særdeles slet Beskaffenhed, da Afgiften vistnok staaer i stærk Modstrid til den Forpagtningsafgift, der ellers pleier at være den almindelige, navnlig naar man tager Hensyn til, hvad der er det sædvanlige her i Sjælland. Nu staaer der ganske vist her i Motiverne, at Ministeriet kun har en ringe Udsigt til at faae Eiendommen bortforpagtet til en højere Afgift; men Grunden hertil kan jeg ikke indsee, da det, naar man tager Hensyn til Arealets Størrelse, maa skjønnes, at der maatte kunne bringes langt mere ud deraf. Det vilde derfor være meget ønskeligt, om man kunde erholde højere Oplysning i denne Henseende, og for mig vilde det være en Bevæggrund til at stemme for denne Lovs videre Fremme eller Afhændelsen af denne Eiendom, dersom det virkelig skulde vise sig af saadanne yderligere Oplysninger, at den ikke kan bortforpagtes til en synderlig højere Afgift end den, der hidtil har været givet. Er dette Tilfældet, og det kan ventes, at Eiendommen bortfælges imod en aarlig Afgift af 150 Tønder af hver Kornsort, nemlig Rug, Byg og Havre, foruden Kjøbesummen, kan jeg ikke skjønne rettere, end at det vilde være et antageligt Resultat; men man maatte ogsaa vide her, hvorledes det forholdes sig med det øvrige Jordtilliggende; der er opgivet, at der er 350 Tønder Land Alger og Eng, 50 Tønder Skov, og da det hele Jordtilliggende er angivet til c. 515 Tønder, er der saaledes 115 Tønder, hvorom man ikke har anden Oplysning, end at de for en Deel henligge til de paa Markerne værende Huse; men det forekommer mig, at Thinget burde vide, hvormeget dette Jordtilliggende er værd, og hvormeget det kan afgive; thi naar det er

Jord, der har nogen Værdi, antager jeg, at den her omhandlede Eiendom vil kunne svare til en Capital af mellem 80,000 og 90,000 Rd., og naar nu 150 Tønder af hver Kornsort repræsenterer en Capitalværdi af 45,000 til 46,000 Rd., vil Forskjellen mellem disse tvende Capitalværdier være den Kjøbesum, hvorom der kan være Tale. Jeg maa derhos tillade mig at ytre, om ikke Akademiet muligvis kunde staae sig bedre ved at beholde den Værdi, det har i Eiendommen, ved at bevare den, end ved at erholde en saadan Kjøbesum. I denne Henseende skal jeg derfor tiltræde, hvad den ærede Rigsdagmand for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Rosenvorn) har udtalt om det Vigtige i at conservere de Fordeieendomme, der paa Akademiets Gods ere blevene tilbage, efterat Bøndergødsset er bortsolgt, medmindre Forholdene stille sig saaledes, at man ved at bortfælgge Eiendommen gjorde en særdeles fordelagtig Handel. Da nu Sagen stiller sig for mig, som jeg har anført, tør jeg maaskee haabe at høre en nærmere Udtalelse fra den ærede Minister.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg troede allerede ved Forelæggelsen af dette Lovforslag tilstrækkelig at have fremhævet, at hvad jeg bad om var en Bemyndigelse; jeg tilstaaer, at det for mig stillede sig noget tvivlsomt, om det strengt taget var nødvendigt at faae en saadan Bemyndigelse af Rigsdagen, men det forekom mig dog bedst at stemme med den hele Indflydelse, Rigsdagen igjennem Finansloven udøver paa Administrationen. Som bekendt er det vel kun Domainer, som ikke kunne afhændes uden efter Lov, men at begjære denne Bemyndigelse stemmer med den Fremgangsmaade, som af Regjeringen hidtil har været fulgt i lignende Tilfælde. Det er imidlertid naturligtvis en Selvfølge, at hvis Thingets Majoritet slutter sig til de Principer, der ere fremhævede af de to sidste ærede Talere, vil denne Eiendom ikke blive afhændet.